

PARAULA I VIDA

Cridats a ser testimonis de Crist

Estem encetant un nou any que també ha de significar renovació i esperança per a l'acció pastoral i un nou encoratjament per a la bella missió de comunicar als germans el goig de la Bona Nova (*evangelii gaudium*, diu el Papa) que és Jesucrist. Ell, amb el seu Baptisme que avui commemorarem, va encetar la seva missió pública i va beneir totes les aigües perquè puguin donar a la humanitat el gran do de ser fills i filles de Déu, quan pel baptisme, s'unissin a Crist mateix, i rebessin la seva mateixa missió, de donar vida i vida abundant (cf. Jo 10,10).

Vivim un nou moment històric ple de reptes, certament, però també d'esperances. No tot és clar i segur, i les dificultats ens poden aclaparar i desanimar. Però també és cert que si no ens quedem en la superfície de les opinions i els comportaments, descobrirem el desig ardent d'espiritualitat dels nostres contemporanis i sabrem descobrir els brins d'amor que nien en els cors humans. Rere molts posats d'indiferència, hi ha molta set de veritat i de bellesa, d'autenticitat de vida. Hi ha desigs d'estimar i de ser estimat. Jo crec que hi ha set

de Déu, encara que molts no ho sàpiguen veure o interpretar així. El cor de les persones continua estant inquiet fins que no pugui trobar i reposar amb confiança en el Salvador que l'ha afaïçonat.

Cada cristià i la comunitat eclesial estem cridats a ser portadors de l'aigua viva que és Jesucrist, i que el món espera i necessita. Com la font que raja per a tots al bell mig de la plaça dels nostres pobles, tal com desitjava sant Joan XXIII. No ens podem quedar inactius, desvagats, perplexos, enyorant temps passats i mètodes evangelitzadors vàlids en el passat... mentre tants i tants esperen que algú els mostri Crist i els acompanyi pel camí del seu seguiment. Molts processos de fe, en particular de joves i adults, maduren en aquesta nova recerca. ¿Qui tindrà prou confiança en el Senyor i voldrà sortir de nou a sembrar la bona llavor del seu Evangelí? ¿Qui ho farà al costat i amb els joves, tal com ens hi empeny el Sínode que celebrarem a l'octubre?

No podem defraudar els que cerquen la veritat. Ens caldrà trencar moltes pors i rutines, moltes pràctiques de transmissió de la fe que han quedat presoneres de mètodes i èxits an-

tics, quan vivíem temps de cristianisme, i també altres per a temps de missió acomplexada de la tasca missionera de cada cristià. Ens caldrà passar d'una religió privada, només vàlida per a mi i els meus, al convenciment que hem trobat la Veritat i que a tots els interessa i convé. Ens caldrà aprendre a donar respostes vàlides a les grans preguntes que molts es fan, i a sacsejar les consciències adormides dels qui ja ni es volen fer preguntes. Ens cal prendre compromisos de servei, de transformació de la realitat, d'amor actiu i generós, de participació en la vida social i política del país. I hem de mostrar de nou que la fe no ens paralitza i aliena, ans al contrari, ens envigoreix l'esperança i la caritat, la solidaritat i l'autèntica i més radical transformació del món. Jesucrist continua enviant-nos com a testimonis seus, perquè fem arribar de nou la proposta de la fe a tots els qui ens envolten.

No ens avergonyim de ser cristians, sinó interpel·lem els qui puguem amb el nostre testimoni coherent, i disposem-nos amb joia a donar raó de la nostra esperança (cf. 1Pe 3,15).

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Trobada de bisbes a Terra Santa

L'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives Sicília, visitarà a partir de demà 8 de gener Terra Santa durant la trobada organitzada per la Coordinadora de les Conferències Episcopals per a l'Església a Terra Santa i per l'Assemblea de Bisbes Catòlics de Terra Santa, «**Holy Land Co-ordination**» (HLC), fins al proper dia 18 de gener, en representació de la Conferència Episcopal Espanyola (CEE).

Cada any, els bisbes d'arreu del món viatgen a Terra Santa en un pelegrinatge per donar suport a la comunitat cristiana a la terra del naixement de Jesús.

El pelegrinatge és organitzat per la Conferència Episcopal Catòlica d'Anglaterra i Gal·les, la Coordinació de Terra Santa anual reuneix els bisbes de diferents països, especialment països que històricament han tingut influència a Terra Santa. La visita compta amb bisbes d'Europa, Amèrica del Nord i Sud-àfrica.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Sereu els meus testimonis

«**Q**uan l'Esperit Sant vindrà damunt vostre, rebreu una força que us farà testimonis meus a Jerusalem, a tot Judea, a Samària i fins als extrems de la terra» (Ac 1,8).

Són les darreres paraules de Jesús als apòstols abans de la seva ascensió al cel.

Els apòstols retornaren a Jerusalem i, mentre esperen l'acompliment de la promesa de Jesús, comencen uns dies de recés espiritual, dies de convivència, amb Maria la mare de Jesús, de pregària, d'organització de la comunitat (entre altres decisions elegixen Maties com a substitut de Judes Iscariot, per tal de completar el nombre de dotze) (Ac 1,26).

I el dia de la Pentecosta reben l'Esperit Sant promès. Transformats, comencen l'activitat evangelitzadora: donen testimoni de Jesús, mort i resuscitat. Tres mil persones s'uneixen a la comunitat (Ac 2,41).

Dia a dia, el grup creix i sorgeixen necessitats materials que no han de distreure els apòstols de la seva predicació. Per això escullen els diaques: Esteve, Felip i cinc més (Ac 6,6).

Els jueus ultraconservadors i reaccionaris s'aprotinen contra Esteve i l'apedreguen. Comença la persecució contra els creients (Ac 8,1).

Especialment els d'origen grec han de fugir de Jerusalem i, pel camí, prediquen la Bona Nova a Judea, a Samària, a Fenícia i a Síria... Serà a Antioquia on els creients seran anomenats cristians per primera vegada (Ac 11,26).

L'Esperit Sant, misteriosament, va conduint l'Església. Saule, l'instigador de la persecució contra els cristians, es converteix i esdevé un gran apòstol (Ac 9,18). Amb ell, la predicació de l'Evangelí agafa nova embranzida. Es rodeja d'un equip d'esplèndids col·laboradors i porten l'Evangelí ar-

reu de l'imperi romà. Primer les sinagogues i després les àgores de les principals ciutats senten l'anunci de la Bona Nova. Pere i Pau arribaran a Roma. Allí completaran el seu testimoni. Màrtir vol dir testimoni.

La resta dels apòstols, per la seva part, missioners de l'Evangelí, s'escamparen per diversos indrets del món conegut. Segons la tradició, Andreu anà a l'Acaia, Mateu a Etiòpia, Felip a Frígia, Bartomeu a Armènia, Tomàs a l'Índia, Judes Tadeu a Mesopotàmia i Pèrsia...

A la mort dels apòstols sorgeixen noves lleves de testimonis que passaran la torxa de la fe fins als nostres dies. Ara ens toca a nosaltres. Com deia el lema de la passada jornada missionera del Dòmunt: «**Sigues valent. La missió t'espera.**»

Mn. Ramon Sàrries

PALABRA Y VIDA

Llamados a ser testigos de Cristo

Estamos iniciando un nuevo año que también debe significar renovación y esperanza para la acción pastoral y un nuevo impulso para la hermosa misión de comunicar a los hermanos la alegría de la Buena Nueva (*evangelii gaudium*, dice el Papa) que es Jesucristo. Él, con su Bautismo que hoy conmemoramos, inició su misión pública y bendijo todas las aguas para que pudieran regalar a la humanidad el gran don de ser hijos e hijas de Dios, cuando por el bautismo, se unieran a Cristo mismo, y recibieran su misma misión, de dar vida y vida abundante (cf. Jn 10,10).

Vivimos un nuevo momento histórico lleno de retos, ciertamente, pero también de esperanzas. No todo está claro y seguro, y las dificultades nos pueden abrumar y desanimar. Pero también es cierto que si no nos quedamos en la superficie de las opiniones y los comportamientos, descubriremos el deseo ardiente de espiritualidad de nuestros contemporáneos y sabremos descubrir los brotes de amor que anidan en los corazones humanos. Tras muchas posturas de indiferencia, hay mucha sed de verdad y de belleza, de autenticidad de vida. Hay deseos de amar y de ser amado. Yo creo que hay sed de Dios, aunque muchos no lo sepan ver o interpretar así. El corazón de las personas sigue estando inquieto hasta que no pueda encontrar y descansar con confianza en el Salvador que lo ha modelado.

Cada cristiano y la comunidad eclesial estamos llamados a ser portadores del agua viva que es Jesucristo, y que el mundo espera y necesita. Como la fuente que mana para todos en el centro de la plaza de nuestros pueblos, tal como deseaba san Juan XXIII. No nos podemos quedar inactivos, ociosos, perplejos, añorando tiempos pasados y métodos evangelizadores válidos en el pasado... mientras tantos y tantos esperan que alguien les muestre Cristo y les acompañe por el camino de su seguimiento. Muchos procesos de fe, en particular de jóvenes y adultos, maduran en esta nueva búsqueda. ¿Quién tendrá suficiente confianza en el Señor y querrá salir de nuevo a sembrar la buena semilla de su Evangelio? ¿Quién lo hará al lado y con los jóvenes, tal como nos urge el Sínodo que celebraremos en octubre?

No podemos defraudar a los que buscan la verdad. Necesitaremos romper tantos miedos y rutinas, muchas prácticas de transmisión de la fe que han quedado prisioneras de métodos y éxitos antiguos, cuando vivíamos tiempos de cristiandad, y también otras para tiempos de dimisión acomplejada de la tarea misionera de cada cristiano. Deberemos pasar de una religión privada, sólo válida para mí y los míos, al convencimiento de que hemos encontrado la Verdad y que a todos les interesa y conviene. Nos hará falta aprender a dar respuestas válidas a las grandes preguntas que muchos se hacen, y a sacudir las conciencias adormecidas de los que ya ni se quieren hacer preguntas. Necesitamos tomar compromisos de servicio, de transformación de la realidad, de amor activo y generoso, de participación en la vida social y política del país. Y debemos mostrar de nuevo que la fe no nos paraliza y aliena, al contrario, nos da fuerzas la esperanza y la caridad, la solidaridad y la auténtica y más radical transformación del mundo. Jesucristo continúa enviándonos como testigos suyos, para que hagamos llegar de nuevo la propuesta de la fe a todos los que nos rodean. No nos avergoncemos de ser cristianos, sino interpelemos a quienes podamos con nuestro testimonio máximamente coherente, y dispongámonos con alegría a dar razón de nuestra esperanza (cf. 1Pe 3,15).

† Joan-Enric Vives
Arzobispo de Urgell

El nou «Pediatric Cancer Center», de Sant Joan de Déu, es presenta a Andorra

L'Ordre Hospitalari de Sant Joan de Déu ha impulsat (juntament amb l'entitat bancària Andbank —que n'ha esdevingut soci fundador—) el «Pediatric Cancer Center». Aquest és un projecte de l'Hospital Sant Joan de Déu de Barcelona que té com a objectiu tractar fins a 400 pacients infantils més de càncer a l'any dels que ja tracta actualment, esdevenint un centre de referència mundial.

L'Hospital Sant Joan de Déu de Barcelona, que està regit per l'Ordre Hospitalari de Sant Joan de Déu, és un centre dedicat exclusivament a l'atenció maternoinfantil, centre de referència a Espanya per a l'atenció del càncer infantil i de referència internacional per al tractament de determinats tipus de tumors. És l'hospital que més casos de

càncer infantil atén a Espanya (i un dels primers a Europa): 215 casos nous cada any i 70 més per recaigudes o segona opinió. L'hospital és un dels pocs centres europeus que compta amb un banc exclusiu de tumors pediàtrics, amb un gran potencial per a la recerca.

El dia 11 de desembre va tenir lloc a la sala de conferències d'Andbank-Centre de Negocis, a

Escaldes-Engordany (Principat d'Andorra), la presentació del projecte del nou «Pediatric Cancer Center» de l'Hospital Sant Joan de Déu de Barcelona que impulsa l'Ordre Hospitalari de Sant Joan de Déu. A l'acte hi va assistir l'Arquebisbe d'Urgell i Copríncep d'Andorra, Mons. Joan-Enric Vives; el Ministre de Salut del Govern d'Andorra, M.I. Sr. Carles Álvarez Marfany; el President d'Andbank, Sr. Manel Cerqueda; el Director Gerent del Centre Hospitalari Sant Joan de Déu, Sr. Manel del Castillo; i moltes altres autoritats del Principat d'Andorra.

Entre els objectius d'aquest nou projecte, hi ha incrementar la capacitat de curació d'aquesta malaltia, impulsar tractaments efectius per als càncers que ara són incurables i reduir les seqüeles.

El nou «Pediatric Cancer Center» tindrà capacitat per atendre 400 pacients l'any, un 30% més dels que Sant Joan de Déu atén en l'actualitat (215 casos nous cada any i 70 casos de recaigudes o segona opinió) i incorporarà els darrers avenços en la lluita contra el càncer.

► **25 anys de la Residència Clara Rabassa d'Andorra la Vella.** Divendres dia 15 de desembre va tenir lloc, a la Residència Clara Rabassa d'Andorra la Vella (Principat d'Andorra), l'acte més oficial de commemoració dels seus 25 anys d'existència en el mateix dia en què va iniciar el seu camí de servei a l'ancianitat. L'acte fou presidit per l'Arquebisbe d'Urgell i Copríncep d'Andorra, Mons. Joan-Enric Vives, President de la «Fundació privada Clara Rabassa»; la Presidenta-delegada del Patronat Sra. Eloisa Ortega; el M.I. Cap de Govern, Antoni Martí; la Còn-

sol d'Andorra la Vella, Hble. Sra. Conxita Marsol; els Ministres de Benestar Social i de Salut; i el ple dels patrons del Patronat de la Fundació Clara Rabassa. Hi van assistir els padrins i padrines residents i un gran nombre de familiars.

L'acte s'inicià amb la benvinguda de la Presidenta-delegada del Patronat de la Fundació Clara Rabassa i unes paraules del Copríncep, que volgué posar de manifest la generositat de la Sra. Clara Rabassa en fer possible l'existència ara fa 25 anys de la Residència amb la deixa dels seus béns i subratllant

el valor que la gent gran té per al Principat d'Andorra ja que gràcies al seu treball i esforç s'ha fet gran el País.

També volgué destacar el treball desinteressat del Patronat de la Fundació actual i dels anteriors, i féu un agraïment ben públic tant a la Sra. Elidà Amigó com a la Dra. Eva Ribba i els col·laboradors de la Residència, entre d'altres, que han permès que la Residència Clara Rabassa sigui reconeguda al Principat d'Andorra per la seva proximitat i bona atenció envers els padrins i padrines.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «La guerra causa sempre greus danys en l'ambient. No maltractem la nostra casa comuna, preservem-la per a les generacions futures» (6 de novembre).

@Pontifex: «Jesús de Natzaret camina amb nosaltres per introduir-nos amb la seva paraula i gestos en el misteri profund de l'amor del Pare» (7 de novembre).

@Pontifex: «Només la fe pot transformar el final de la vida terrenal en l'inici de la vida eterna» (8 de novembre).

@Pontifex: «Difonguem una cultura de la trobada, capaç de fer caure tots els murs que encara divideixen el món!» (10 de novembre).

Mn. Pere Pujol, l'home que va treballar per conèixer el passat de La Seu d'Urgell

Mn. Pere Pujol (1887-1962), que va ser Arxiver d'Urgell, va ser una figura molt important de la investigació històrica de la diòcesi d'Urgell, i va fer possible establir i sistematitzar la investigació i el coneixement del passat de La Seu d'Urgell. Així ha quedat de manifest en fer la recerca de documentació en motiu de l'Any Puig i Cadafalch, ja que ell va ser justament la persona que va tenir una relació epistolar més intensa amb l'arquitecte que ha marcat més profundament l'aspecte que avui gaudim de la Catedral de Santa Maria.

La modèstia i l'extrema discreció d'aquest sacerdot i la seva vocació de servei van diluir en la història la figura de Mn. Pere Pujol, preparat a Barcelona i a París en estudis arxivístics.

El divendres 1 de desembre, l'Espai Ermengol de La Seu d'Urgell va acollir una conferència sobre la figura de Mn. Pere Pujol, Arxiver de l'Arxiu Capitular d'Urgell, que va cloure els actes organitzats a La Seu d'Urgell per commemorar l'Any Puig i Cadafalch. A l'acte van ser presents l'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives; així com el Vicari General, Mn. Josep M. Mauri; l'actual Arxiver diocesà, Mn. Benigne Marqués; i el Degà de la Catedral, Mn. Xavier Parés.

Els ponents, la Sra. Clara Arbués, Delegada de Patrimoni del Bisbat d'Urgell, i el Sr. Carles Gascón, Tècnic de Patrimoni Cultural del Consell Comarcal de l'Alt Urgell, van parlar del paper cabdal de Mn. Pere Pujol (1887-1962) en l'establiment d'unes noves bases historiogràfiques per al coneixement del passat de La Seu d'Urgell. Per a ells, la modèstia i l'extrema discreció no han afavorit l'ampli reconeixement que probablement mereixeria la figura de

Mn. Pere Pujol. Home molt vinculat a l'Institut d'Estudis Catalans des de pràcticament els inicis de la institució, la seva complicitat amb Josep Puig i Cadafalch fou imprescindible i necessària per a la formulació i l'execució de les primeres fases de restauració de la Catedral de Santa Maria d'Urgell. En aquest sentit, la publicació de la monografia sobre la Catedral d'Urgell a nom de Josep Puig i Cadafalch, l'any 1918, hauria estat impossible sense l'aportació de Mn. Pere Pujol, el qual declinà, però, figurar com a coautor de l'obra. Així mateix la seva tasca d'arxiver va preparar documentació i especialitats perquè després els estudiosos hagin pogut aprofundir en nous estudis.

Aquesta conferència va cloure els actes programats durant els mesos d'octubre i novembre a La Seu d'Urgell en commemoració del 150è aniversari del naixement de Puig i Cadafalch.

Una celebració que ha comptat amb diferents actes que han tingut,

com a element central, l'exposició titulada «Una nova catedral? Puig i Cadafalch i les restauracions de la catedral d'Urgell al segle XX», visitable a la Sala la Cuina-Centre Cultural les Monges, fins al dia 9 de desembre.

La Catedral de Santa Maria va viure a principis del segle XX una neteja i transformació profunda, de la qual fou artífex Mn. Pere Pujol, amb els criteris de Puig i Cadafalch

EPIFANIA

Batejats en l'Esperit

La commemoració del Baptisme de Jesús, que celebrem avui, clou el cicle de Nadal.

El text el trobem a l'evangeli de Marc, just a l'inici, formant part d'un tríptic, els quadres del qual són: el ministeri de Joan, el baptisme de Jesús i les temptacions, abans de desplaçar-se a Galilea i començar el seu ministeri apostòlic.

El relat em suggereix algunes reflexions que voldria compartir:

1. La humanitat de Jesús. Ningú, a Israel, esperava que el Messies vingués d'un petit poble de la Galilea. Tampoc imaginaven que se sotmetés a un baptisme de perdó participant del moviment de conversió del seu poble. Tanmateix, en aquest senzill galileu, solidari amb el seus, és en qui es fa present l'acció salvadora de Déu. Uneix a l'aigua del Jordà la presència de l'Esperit.

2. Fill de Déu. Una filiació divina que no l'allibera del sofriment. Al contrari, el compromet en una acció salvadora de cara als altres que el portarà fins a la mort. No en va a Mc 10,39 en parlar de la mort en creu li dona el nom de baptisme.

3. El baptisme cristià. També és en l'aigua i l'esperit. Consisteix en una total transformació de l'home. No n'hi ha prou amb l'aigua exterior. Cal també l'esperit, la vida nova, aquesta força poderosa que ens transforma en homes nous. Així, el baptisme a més d'un ritus extern que ens incorpora a la comunitat cristiana, és un procés constant de submergir-se en l'esperit de Déu per a renèixer cada dia a una vida nova.

4. Una missió a complir. En el baptisme, l'home rep la crida de Déu per ocupar el seu propi lloc en la història, per a comprometre's en l'alliberament de l'home. En el baptisme, Déu ens declara el seus fills. Però fills amb una missió a complir, la missió de Jesús: anunciar i realitzar l'evangeli de la salvació, de la pau i de la justícia.

Mn. Ramon Sàrries

AGENDA

- ▶ **7 gener.** Festa del Baptisme del Senyor.
- ▶ **8 gener.** Trobada de bisbes a Jerusalem i Gaza, amb assistència de Mons. Joan-Enric Vives en representació de la CEE. Fins al dia 18 de gener.
- ▶ **18 gener.** Octavari per la Unitat dels Cristians.
- ▶ **20 gener.** Festa de Sant Sebastià.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

8. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [1S 1,1-9 / SI 115 / Mc 1,14-20]. Sant Apol·linar, bisbe; sant Severí, abat; santa Gúdula (†712), vg. a Brusel·les; sant Pere Tomàs, bisbe (carmelità).

9. ■ Dimarts [1S 1,9-20 / SI: 1S 2-7 / Mc 1,21-28]. Sant Eulogi de Còrdova, prev. i mr. (859) mossàrab; sants Julià i Bassilissa, esposos màrtirs; sant Andreu Corsini, bisbe (carmelità); santa Marciana, vg. i mr.

10. ■ Dimecres [1S 3,1-10.19-20 / SI 39 / Mc 1,29-39]. Sant Agatò, papa (sicilià, 678-681); sant Pere Ursèol, monjo de Sant Miquel de

Cuixà; beat Gregori X, papa (1271-1276).

11. ■ Dijous [1S 4,1-11 / SI 43 / Mc 1,40-45]. Urgell: □ Beata Anna M. Janer i Anglarill, vg., fundadora de les Germanes de la Sagrada Família d'Urgell; sant Higini, papa (grec, 136-140) i mr.; sant Salvi, bisbe i mr.; santa Hortènsia, vg.; beats Gonçal d'Amarante i Bernat Scammacca, preveres dominicans.

12. ■ Divendres [1S 8,4-7.10-22a / SI 88 / Mc 2,1-12]. Sant Arcadi, mr.; sant Alfred, monjo, patró de l'amistat; sant Nazari, monjo; santa Tatiana, mr.; sant Martí de Lleó, prev.; sant Victorià, bisbe; sant An-

toni-Maria Pucci, prev. servita; santa Cesarina, vg.; sant Bernat de Corleone, rel. caputxí.

13. ■ Dissabte [1S 9,1-4.10b.17-19;10,1a / SI 20 / Mc 2,13-17]. Sant Hilari (†367), bisbe de Poitiers i doctor de l'Església; sant Gumer-sind, mr.; santa Verònica de Benasco, vg.

14. ■ Diumenge vinent, II de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [1S 3,1a.3b-10.19 / SI 39 / 1C 6,13c-15a.17-20 / Jo 1,35-42]. Sant Joan de Ribera, bisbe de València; sant Fèlix de Nola, prev.; sant Malaquies, profeta (s. V aC); santa Macrina; beat Pere Donders, prev. redemptorista.

Baptisme del Senyor

COMENTARI

De les fonts baptismals neix l'únic poble de Déu

El profeta parla com un venedor que pregona mercaderia excel·lent: «aigua» de la roca d'on el Senyor la feu brollar (Dt 8,15s); «pa» del manà amb què Déu alimentà el seu Poble (Ex 3,8s); «llet» de la Terra que regalima llet i mel (Ex 13,5); «vi» de la vinya del Senyor, símbol de la salvació que Déu ens dona.

Amb aquestes experiències, per què malgasteu els guanys en menjar que no satisfan? Veniu a mi i us saciaré de vida. Perquè he fet Aliança amb el meu elegit, David.

El Senyor és a prop; cerqueu-lo ara que es deixa trobar.

Però a la vegada també és lluny perquè els meus pensaments no són els vostres i el vostre camins no són els meus.

Tot i això, la paraula que surt dels meus llavis no tornarà sense haver fet el que Jo volia.

A 1Jn hi ha paral·lelisme entre «tothom qui creu que Jesús és el Messies» i «tothom qui estima».

El motiu i motor per estimar els altres és l'amor de Déu. Cada fill de Déu és un vencedor del món perquè la fe és la victòria que ha vençut. Una fe centrada en Jesucrist, vingut a complir la seva missió per l'aigua i per la sang.

Jesús no necessita rebre cap baptisme de conversió per al perdó dels pecats (Mt 3,14).

Però el Fill de Déu que planta la Tenda enmig nostre (Jn 1,14) es posa a la fila dels qui s'han de convertir: *calla que el Gran Sacerdot es fes en tot semblant als germans* (He 2,17).

La missió del qui és «veu que crida en el desert» és preparar la del qui ve després: neix sis mesos després, comença el Ministeri quan ja pensaven si Joan no fora potser el Messies (Lc 3,15).

A la Bíblia el cel és també la volta que separa el món dels homes del món de Déu. Així el cel esquinçat indica que s'obre la comunicació amb Déu.

El testimoni definitiu és el Pare dient «Aquest el meu Fill, el meu Estimat: en Tu m'he complagut»; completa la presència trinitària l'Esperit Sant baixant cap a Ell com un colom.

Mn. José Luis Arín

► Lectura del llibre del profeta Isaïes (Is 55,1-11)

Això diu el Senyor: «Oh tots els assetegats, veniu a l'aigua, veniu els qui no teniu diners, compreu i mengeu, compreu llet i vi sense diners, sense pagar res. Per què perdeu els diners comprant un pa que no alimenta, i malgasteu els vostres guanys en menjar que no satisfan? Escolteu bé, i tastareu cosa bona, i us delectareu assaborint el bo i millor. Estigueu atents, veniu a mi, i us saciareu de vida. Pactaré amb vosaltres una aliança eterna, els favors irrevocables promesos a David. Vaig fer-lo testimoni davant els pobles, sobirà i legislador de nacions. Cridaràs una nació que tu no coneixies, i aquesta nació, sense conèixer-te, vindrà corrents, buscant el Senyor, el teu Déu, el Sant d'Israel, que t'ha honorat. Cerqueu el Senyor, ara que es deixa trobar, invoqueu-lo ara que és a prop. Que els injustos abandonin els seus camins, i els homes malèfics, els seus propòsits; que es converteixin al Senyor i s'apiadarà d'ells, que tornin al nostre Déu, tan generós a perdonar. Perquè els meus pensaments no són els vostres, i els vostres camins no són els meus, diu l'oracle del Senyor. Els meus camins i els meus pensaments estan per damunt dels vostres tant com la distància del cel a la terra. Així com la pluja i la neu cauen del cel i no hi tornen, sinó que amaren la terra, la fecunden i la fan germinar, fins que dona el gra per a la sembra i el pa per a menjar, així serà la paraula que surt dels meus llavis: no tornarà infecunda, sense haver fet el que jo volia i haver complert la missió que jo li havia confiat.»

► Salm responsorial (Is 12,2-6)

R. Cantant de goig sortirem a buscar l'aigua de les fonts de salvació.

► Lectura de la primera carta de sant Joan

(1Jn 5,1-9)

Estimats, tothom qui creu que Jesús és el Messies ha nascut de Déu, i no hi ha ningú que estimi el pare sense estimar els fills que han nascut d'ell. Si estimem Déu i complim els seus manaments, no hi ha dubte que estimem els fills de Déu, ja que estimar Déu vol dir guardar els seus manaments. I aquests manaments no són feixucs, perquè cada fill de Déu és un vencedor del món. La nostra fe és la victòria que ja ha vençut el món. Qui venç el món, sinó el qui creu que Jesús és el fill de Déu? Ell, Jesucrist, ha vingut a complir la seva missió per l'aigua i per la sang; no per l'aigua solament, sinó per l'aigua i per la sang, i l'Esperit en dona testimoni, ja que l'Esperit és la veritat. Perquè són tres els qui donen testimoni: l'Esperit, l'aigua i la sang, i tots tres concorden.

El testimoniatge dels homes, tot i que nosaltres l'acceptem, no es pot comparar amb el de Déu. Doncs bé, el testimoni que donen aquests tres és el de Déu a favor del seu Fill.

► Lectura de l'Evangeli segons sant Marc

(Mc 1,7-11)

En aquell temps, Joan predicava així: «Després de mi ve el qui és més poderós que jo, tan poderós que no sóc digne ni d'ajupir-me a deslligar-li la corretja del calçat. Jo us he batejat només amb aigua; ell us batejarà amb l'Esperit Sant.» Per aquells dies Jesús vingué des de Nazaret de Galilea, i Joan el batejà en el Jordà. A l'instant, quan sortia de l'aigua, veié que el cel s'esquinçava i que l'Esperit, com un colom, baixava cap a ell, i es va sentir una veu des del cel: «Ets el meu Fill, el meu estimat, en tu m'he complagut.»

► Lectura del libro de Isaías (Is 55,1-11)

Esto dice el Señor:

«Sedientos todos, acudid por agua; venid, también los que no tenéis dinero: comprad trigo y comed, venid y comprad, sin dinero y de balde, vino y leche. ¿Por qué gastar dinero en lo que no alimenta y el salario en lo que no da hartura? Escuchadme atentos y comeréis bien, saborearéis platos sustanciosos. Inclínad vuestro oído, venid a mí: escuchadme y viviréis. Sellaré con vosotros una alianza perpetua, las misericordias firmes hechas a David: lo hice mi testigo para los pueblos, guía y soberano de naciones. Tú llamarás a un pueblo desconocido, un pueblo que no te conocía correrá hacia ti; porque el Señor tu Dios, el Santo de Israel te glorifica. Buscad al Señor mientras se deja encontrar, invocadlo mientras está cerca. Que el malvado abandone su camino, y el malhechor sus planes; que se convierta al Señor, y él tendrá piedad, a nuestro Dios, que es rico en perdón. Porque mis planes no son vuestros planes, vuestros caminos no son mis caminos —oráculo del Señor—. Cuando dista el cielo de la tierra, así distan mis caminos de los vuestros, y mis planes de vuestros planes. Como bajan la lluvia y la nieve desde el cielo, y no vuelven allá sino después de empapar la tierra, de fecundarla y hacerla germinar, para que dé semilla al sembrador y pan al que come, así será mi palabra que sale de mi boca: no volverá a mí vacía, sino que cumplirá mi deseo y llevará a cabo mi encargo.»

► Salmo responsorial (Is 12,2-6)

R. Sacaréis aguas con gozo de las fuentes del Salvador.

► Lectura de la primera carta del apóstol san Juan

(1Jn 5,1-9)

Queridos hermanos: Todo el que cree que Jesús es el Cristo ha nacido de Dios; y todo el que ama al que da el ser ama también al que ha nacido de él. En esto conocemos que amamos a los hijos de Dios: si amamos a Dios y cumplimos sus mandamientos. Pues en esto consiste el amor de Dios: en que guardemos sus mandamientos. Y sus mandamientos no son pesados, pues todo lo que ha nacido de Dios vence al mundo. Y lo que ha conseguido la victoria sobre el mundo es nuestra fe. ¿Quién es el que vence al mundo sino el que cree que Jesús es el Hijo de Dios? Este es el que vino por el agua y la sangre: Jesucristo. No sólo en el agua, sino en el agua y en la sangre; y el Espíritu es quien da testimonio, porque el Espíritu es la verdad. Porque tres son los que dan testimonio: el Espíritu, el agua y la sangre, y el testimonio de los tres es único. Si aceptamos el testimonio humano, mayor es el testimonio de Dios. Pues este es el testimonio de Dios, que ha dado testimonio acerca de su Hijo.

► Lectura del santo Evangelio según san Marcos

(Mc 1,7-11)

En aquel tiempo, proclamaba Juan: «Detrás de mí viene el que es más fuerte que yo y no merezco agacharme para desatarle la correa de sus sandalias. Yo os he bautizado con agua, pero él os bautizará con Espíritu Santo». Y sucedió que por aquellos días llegó Jesús desde Nazaret de Galilea y fue bautizado por Juan en el Jordán. Apenas salió del agua, vio rasgarse los cielos y al Espíritu que bajaba hacia él como una paloma. Se oyó una voz desde los cielos: «Tú eres mi Hijo amado, en ti me complazco.»